

DUDZIAK MICHAŁ (1900-1980)

Urodził się 26 sierpnia 1900 roku w Ziemlinie w rodzinie chłopskiej, jako syn Józefa. W 1917 roku został wcielony do armii niemieckiej. W listopadzie 1918 roku powrócił do rodzinnej wsi. Od 1 stycznia do 3 lutego 1919 roku pełnił ochotniczo służbę w ziemlińskim oddziale Straży Ludowej, którego był współorganizatorem i zastępcą dowódcy. Po rozwiązaniu oddziału zgłosił się 4 lutego 1919 roku do formowanego w Poznaniu 1. pułku strzelców wielkopolskich (późniejszy 55. pułk piechoty). Brał udział w walkach pod Lwowem. W czerwcu 1919 roku odkomenderowany został na stanowisko instruktora do Wielkopolskiej Szkoły Podoficerskiej w Biedrusku, a w styczniu 1920 roku do Szkoły Oficerskiej w Poznaniu.

Od września 1920 roku podporucznik, od 1 kwietnia 1921 roku porucznik, a w 1935 roku awansowany na stopień kapitana. Od 1923 roku służył zawodowo w 55. Poznańskim Pułku Piechoty w Lesznie na stanowiskach od dowódcy plutonu do zastępcy dowódcy III batalionu stacjonującego w Rawiczu. W lipcu 1939 roku przeniesiono go na stanowisko oficera sztabu dowódcy piechoty dywizyjnej 14. Dywizji Piechoty w Poznaniu. Brał udział w kampanii wrześniowej. Ciężko ranny w rejonie wsi Kiełpin (22 września) dostał się do niewoli niemieckiej. Do końca wojny przebywał w obozach jenieckich na terenie Prus Wschodnich i Austrii, a następnie w Woldenbergu (Dobiegniew). Do Rawicza powrócił w lutym 1945 roku. W sierpniu podjął pracę w Stacji Traktorów i Maszyn w Świdnicy, a następnie w Świebodzicach. W sierpniu 1949 roku zamieszkał we Wrocławiu i pracował w Wojewódzkim Związku Spółdzielni Rolniczych (Samopomoc Chłopska). W 1968 roku przeszedł na emeryturę. W 1971 roku awansowany został do stopnia majora rezerwy WP.

Zmarł 27 grudnia 1980 roku. Pochowany został na cmentarzu w Lesznie.

Był odznaczony m.in. Srebrnym Krzyżem Zasługi, Wielkopolskim Krzyżem Powstańcym, Orderem Odrodzenia Polski V klasy.

P. Bauer, *Michał Dudziak – powstaniec wielkopolski, oficer WP, żołnierz Września, Sławni Gostynianie*. Kalendarz na rok 1989, Gostyń 1988; *Słownik biograficzny powstańców wielkopolskich 1918-1919*, pod red. A. Czubińskiego i Bogusława Polaka, Poznań 2002, s. 80-81; R. Tomaszewski, *Wysilek militarny i materialny mieszkańców ziemi gostyńskiej w walkach o kształt granicy wschodniej II Rzeczypospolitej (1918-1920)*, Gostyń 2002, s. 106.